

Sygn. akt I C 1183/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kwidzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Danuta Kozikowska

Protokolant: stażysta Ewelina Gadomska

po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2017 roku w Kwidzynie

na rozprawie sprawy

z powództwa Banku (...) S.A. w B.

przeciwko G. N.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej G. N. na rzecz powoda Banku (...) S.A. w B. kwotę 672,66 zł (sześćset siedemdziesiąt dwa złote 66/100), z odsetkami od kwot:

- 516,83 zł (pięćset szesnaście złotych 83/100) umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 02 listopada 2015 roku do dnia zapłaty oraz
- 155,83 zł (sto pięćdziesiąt pięć złotych 83/100) umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 18 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty;

II. odstępuje od obciążenia pozwanej G. N. kosztami procesu.

Sygn. akt I C 1183/16 upr.

UZASADNIENIE

Powód Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w B. w pozwie z dnia 2015-12-18 złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym do Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie domagał się zasądzenia od pozwanej G. N. kwoty 672,66 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od kwoty 516,83 złotych od 2015-11-02 do dnia zapłaty oraz od kwoty 155,83 złotych z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od 2015-12-18 do dnia zapłaty i kosztami postępowania.

W uzasadnieniu powód podał, że w dniu 06 grudnia 2011 roku powód zawarł z pozwaną umowę rachunku bieżącego numer (...), z której pozwana nie wywiązała się. Umowa została rozwiązana dnia 2014-10-02. Na należność dochodzoną pozwem składają się kwota 516,83 złotych tytułem niespłaconej należności głównej w terminie i kwota 155,83 złotych tytułem odsetek umownych równym odsetkom maksymalnym określonych w art. 359 § 2 ust. 1 k.c. naliczonych od należności głównej od dnia 2015-11-02 do dnia 2015-12-17.

W dniu 21 grudnia 2015 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 2400236/15 wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, uwzględniający żądania pozwu. Postanowieniem z dnia 28 kwietnia 2016r. uchylił nakaz zapłaty z dnia 21 grudnia 2015r. w całości z uwagi na to iż korespondencja od pozwanej wróciła z adnotacją "błędny adres" i przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Kwidzynie.

Sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt I C 1183/16 upr.

Powód w piśmie procesowym z dnia 2016-12-15 podtrzymał żądanie pozwu, które skierował przeciwko G. N..

Pozwana G. N. nie złożyła odpowiedzi na pozew, jednakże na rozprawie w dniu 27 marca 2017r. przyznała, że chce spłacić zadłużenie wynikające z pozwu. Wcześniej nie regulowała należności, ponieważ miała kłopoty finansowe, ale w chwili obecnej jest gotowa spłacać zadłużenie w wysokości po 200,00 zł miesięcznie. Wniosła o nieobciążenie jej kosztami procesu z uwagi na swoją sytuację rodzinną i majątkową, wskazując źródłem że jej źródłem utrzymania jej oraz syna (22 lat), który nie ma stałej pracy jest renta rodzinna w wysokości 1.700,00 zł miesięcznie. Pozwana podała, że świadczenie rentowe zajęte zostało przez Komornika Sądowego na skutek czego otrzymuje po potrąceniu 1.000,00 zł miesięcznie. Ponadto podała, że mieszka wraz z synem w lokalu socjalnym a czynsz wynosi 400,00 zł.

Sąd ustalił co następuje:

W dniu 06 grudnia 2011 roku powód zawarł z pozwaną umowę o prowadzenie rachunków bankowych, o kartę płatniczą oraz świadczenie usług drogą elektroniczną dla osób fizycznych numer (...). Przedmiotem umowy było prowadzenie rachunku bankowego (...) nr (...) na zasadach podanych w Regulaminie otwierania i prowadzenia rachunków oszczędnościowo-rozliczeniowych w Banku (...) SA. Zgodnie z § 12 pkt. 4 regulaminu posiadacz rachunku mógł dokonywać transakcji niezajdujących pokrycia w saldzie rachunku w ramach limitu debetowego do kwoty 500 złotych. Zadłużenie powstałe w ramach limitu debetowego powinno być spłacone w terminie 35 dni od daty jego powstania. Bank miał prawo pobierać odsetki od powstałego zadłużenia w wysokości 4 krotności stopy kredytu lombardowego NBP licząc od dnia operacji powodującej zadłużenie do dnia spłaty zadłużenia. Pozwana nie dotrzymała warunków umowy, ponieważ w terminie nie spłaciła zadłużenia debetowego powstałego 04.06.2013 roku. Pismem z dnia 16.08.2013 roku powód wezwał pozwaną do spłaty niedozwolonego zadłużenia w łącznej wysokości 597,22 złotych w tym debetu(niedobór) w wysokości 518,42 zł w terminie 3 dni pod rygorem wszczęcia postępowania windykacyjnego. Pismem (...) z dnia 18 września 2013r. powód wypowiedział pozwaną umowę rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego nr (...) z dnia 2011-12-06 i wezwał do spłaty wszystkich należności w terminie do 01.12.2013r. Na dzień wystawienia wyciągu Nr (...) z Ksiąg (...) SA w B. z dnia 02 listopada 2015 roku zadłużenie pozwanej wynosiło łącznie 693,66 złotych, w tym niespłacona należność w wysokości 500,00 złotych, odsetki wymagane za okres do 15 lipca 2013 roku w wysokości 16,83 złotych, odsetki karne naliczane za okres do 31 października 2015 roku według stopy procentowej wynoszącej 10% w stosunku rocznym w wysokości 155,83 złotych oraz opłaty i koszty bankowe w wysokości 21,00 złotych.

W toku trwającego postępowania pozwana nie wpłaciła na poczet zadłużenia żadnej kwoty.

(dowód :odpis umowy bankowej z dnia 06 grudnia 2011 roku k.31-34 akt, regulamin otwierania i prowadzenia rachunków dla osób fizycznych w Banku (...) SA k.35-50, taryfa opłat i prowizji pobieranych za czynności związane z obsługą dla osób fizycznych k. 51-52 akt- oraz k. 103-104 akt, wyciąg Nr (...) z (...) Banku (...) SA w B. z dnia 02 listopada 2015r. k.53 akt, wypowiedzenie umowy (...) z dnia 18 września 2013r. k. 58 akt, wezwanie przedsądowe z dnia 18 września 2014r. k. 85 akt).

Sąd zważył co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie jest bezsporny. Znajdujące się w aktach niniejszej sprawy dokumenty nie były przez strony kwestionowane, Sąd nie znalazł również podstaw, aby podważać ich wiarygodność i autentyczność.

Okoliczności faktyczne istotne dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy Sąd ustalił je na podstawie dokumentów przedłożonych przez powoda. Sąd uznał, iż roszczenie powoda jest udowodnione co do zasady i co do wysokości.

Powód wykazał fakt zawarcia umowy oraz istnienia zadłużenia w kwocie dochodzonej pozwem, a pozwana roszczenia powoda nie kwestionowała ani co do zasadny, ani też co do wysokości.

Stosownie do art. 481§1 k.c. zasadne jest żądanie powoda co do odsetek za opóźnienie spłacenia świadczenia.

W związku z powyższym Sąd na podstawie przepisu art. 69 ust.1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku prawo bankowe (Dz.U. z 2015 roku poz.128 – tekst jedn.) orzekł jak wyżej w pkt I wyroku.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 102 k.p.c.

Stosownie do dyspozycji tego przepisu w przypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Przepis ten urzeczywistnia zasadę słuszności i jako taki stanowi wyjątek od zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Podkreślić należy, iż przepis ten nie konkretyzuje pojęcia wypadków szczególnie uzasadnionych, toteż ich kwalifikacja należy do Sądu, który – uwzględniając całokształt okoliczności konkretnej sprawy – powinien kierować się własnym poczuciem sprawiedliwości. Do kręgu okoliczności branych pod uwagę przez sąd przy ocenie przesłanek z art. 102 k.p.c. należą zarówno fakty związane z samym przebiegiem procesu, jak i będące na zewnątrz procesu, zwłaszcza dotyczące stanu majątkowego i sytuacji życiowej strony. Okoliczności te powinny być oceniane przed wszystkim z uwzględnieniem zasad współżycia społecznego.

Uwzględniając sytuację życiową pozwanej oraz całokształt okoliczności faktycznych przedmiotowej sprawy należało o kosztach procesu rozstrzygnąć na podstawie przepisu art. 102 k.p.c. W ocenie Sądu sytuacja procesowa pozwanej dawała bowiem dostateczne podstawy do uznania, iż jest to szczególnie uzasadniony przypadek w rozumieniu tego przepisu i nie należy jej dodatkowo obciążać kosztami procesu.

Wskazać należy, iż w chwili obecnej pozwana co prawda posiada stałe źródło dochodu, bowiem otrzymuje rentę rodzinną w wysokości 1.700,00 złotych netto miesięcznie, jednakże świadczenie zostało zajęte przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kwidzynie i po potrąceniu pozwana otrzymuje świadczenie w wysokości 1.000,00 złotych miesięcznie. Ponadto mieszka w mieszkaniu socjalnym wraz z synem pełnoletnim(22 lata), który nie ma stałej pracy, pracuje dorywczo. Pozwana podała, że czynsz za lokal mieszkalny wynosi 400,00 złotych miesięcznie. Sytuacja materialna pozwanej jest trudna i razem z synem nie mają dochodów umożliwiających zaspokojenie ich podstawowych potrzeb, a pozwana zobowiązana też będzie do uregulowania należności głównej dochodzonej w niniejszym postępowaniu. Dlatego też Sąd uznał, iż niezasadnym będzie obciążanie pozwanej opłatą od pozwu w wysokości 30,00 zł, kosztami zastępstwa procesowego w wysokości 360,00 zł oraz opłatą skarbową od udzielonego pełnomocnictwa 17,00 zł .

Mając na uwadze powyższe okoliczności, sytuację procesową pozwanej oraz kierując się poczuciem sprawiedliwości Sąd odstąpił od obciążenia jej kosztami procesu na podstawie art. 102 k.p.c.

SSR Danuta Kozikowska